

רע"פ 8164/21 - לאונרדו מנואל אובסטרונקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8164/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: לאונרדו מנואל אובסטרונקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בתיק עפ"ג 43591-06-21 מיום 20.10.2021 שניתן על ידי כב' סגן הנשיאה אליהו ביתן וכב' השופטים דניאל בן טולילה ויובל ליבדרו ובקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר

בשם המבקש: עו"ד נועה זעירא

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' סגן הנשיאה א' ביתן וכב' השופטים ד' בן טולילה ויובל ליבדרו) בעפ"ג 43591-06-21 מיום 20.10.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופטא' דורון) בת"פ 14112-09-19 מיום 10.5.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, לפי סעיף 368(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.8.2019, עת טיילה המתלוננת, ילידת 1953, באזור טיילת

נחל באר שבע, ניגש אליה המבקש מאחור ותקף אותה שלא כדין. זאת, בכך שהפיל אותה על שיחים שבצד הדרך וחבט בה מספר רב של חבטות אגרופ בפניה. לאחר מכן, השאיר המבקש את המתלוננת כשהיא מתבוססת בדמה ועזב את המקום. כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת מספר רב של חבלות חמורות בקרקפת ובפנים.

3. בטרם נגזר דינו נשלח המבקש לקבלת תסקיר מבחן. מהתסקיר עולה כי המבקש, בן 20 וללא עבר פלילי, המכור לטיפה המרה, שולב בקבוצה טיפולית ונערכו לו מספר בדיקות נשיפה לזיהוי אלכוהול, שתוצאות כולן, למעט אחת, היו שליליות. המבקש שיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי ולקח אחריות מלאה על מעשיו, כשההליך המשפטי ומעצרו היוו גורם הרתעתי בעבורו. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות אלימה מצד המבקש, אולם כי זו ברת צמצום בשים לב לסיכויי שיקומו. לפיכך, המליץ שירות המבחן להעמיד את המבקש בצו מבחן - בגדרו הוא ישולב בקבוצה טיפולית, וכן להטיל עליו עונש מאסר, שירוצה בעבודות שירות, ומאסר מותנה. זאת, משמאסר בפועל עשוי לפגוע בהליך השיקומי.

4. ביום 10.5.2021 ניתן גזר דינו של בית משפט השלום, בו עמד על הערכים המוגנים; על החומרה היתרה הכרוכה בעבירות של תקיפת זקן; על החבלות החמורות שנגרמו למתלוננת, הן פיזית והן נפשית; ועל מדיניות הענישה הנוהגת. נוכח האמור, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בגזירת העונש נשקלו לקולא היעדרו של עבר פלילי למבקש; הבעת הצער מצדו ומצד משפחתו; שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן; ונכונותו להפקיד, עובר לשמיעת הטיעונים לעונש, סך של 40,000 ש"ח כפיצוי למתלוננת. עם זאת, ולנוכח מידת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים, כמו גם הצורך להביא להרתעה אישית ולהרתעת הרבים, מצא בית המשפט למקם את העונש בחלקו האמצעי-עליון של המתחם וגזר עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.

5. ביום 20.10.2021, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש. כנקודת מוצא, עמד בית המשפט על מרכיבי החומרה הבולטים שבמעשי המבקש, הנובעים ממידת וחומרת האלימות; מפערי הכוחות בין הצדדים; וממקום האירוע והרקע לתקיפה. נוכח האמור, קבע בית המשפט כי אין הוא רואה מקום להתערב בתוצאה העונשית, משזו ראויה כשלעצמה. זאת, הגם שלשיתת בית המשפט מתחם הענישה שנקבע אינו הולם, וכן על אף שבית משפט השלום התחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בעת גזירת העונש בתוך המתחם. בית המשפט דחה את טענתו של המבקש בדבר סטייה מהמתחם משיקולי שיקום. זאת, נוכח משקלם היחסי של שיקולי השיקום ומכיוון ששיקומו של המבקש "על פני סולם השיקום איננו גבוה במיוחד".

6. המבקש לא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניי. בנוסף, ביקש המבקש להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד להכרעה בבקשת רשות הערעור.

נימוקי הבקשה

7. לטענת המבקש, במקרה דנן מתעוררות שאלות משפטיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטי, כמו גם שיקולי צדק - הנובעים מנסיבותיו האישיות הייחודיות, באופן המקים עילה למתן רשות ערעור. את עיקר טענותיו נוטע המבקש בהחלטתו של בית משפט קמא שלא לקבוע מתחם ענישה חלופי, על אף אמירותיו ביחס למתחם שנקבע ואופן גזירת

עמוד 2

העונש במסגרתו. בכך, ובהיעדר הנמקה מצדו, טוען המבקש כי חטא בית משפט קמא לתפקידו כערכאת ערעור. עוד טוען המבקש כי עונש המאסר בפועל שהוטל עליו חורג במידה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים, בשים לב לנסיבות המקלות המתקיימות בעניינו. לבסוף התייחס המבקש גם אל שיקולי ההרתעה האישית והרתעת הרבים שנלקחו בחשבון. נוכח האמור עותר המבקש להעמדת עונשו על 9 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם עולה שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 2678/20 רחמים נ' מדינת ישראל (27.4.2020) (להלן: עניין רחמים)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלו, ודי בטעם זה כדי לדחותה.

10. דין הבקשה להידחות גם לגופה. כלל ידוע הוא כי רשות ערעור על חומרת העונש שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נמצאה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים (רע"פ 8601/20 מור נ' מדינת ישראל (10.1.2021)). עונשו של המבקש אינו בא בגדר מקרים חריגים אלה (ראו והשוו, בין היתר: עניין רחמים; רע"פ 5558/15 דמרי נ' מדינת ישראל (24.11.2015); ורע"פ 6790/12 גולד נ' מדינת ישראל (20.9.2012)). משכך, ובהינתן שערכאת הערעור בוחנת את התוצאה העונשית, אין אף מקום להידרש ליתר טענותיו של המבקש, אשר בלאו הכי אין בהן כדי לסייע לו (רע"פ 7810/20 אלדרוב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.12.2020)). לבסוף אוסיף, הרבה למעלה מן הנדרש, כי אין בנסיבותיו האישיות של המבקש, לרבות ההליך הטיפולי בו החל, כדי להוות משקל נגד של ממש לפגיעה הקשה שגרם למתלוננת (רע"פ 10124/16 אלימלך נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (3.5.2018)). ברי כי מעשיו החמורים מחייבים ענישה מוחשית, ובדין נקבע עונשו האמור.

11. סוף דבר, הבקשה נדחית. לפיכך, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשפ"ב (29.11.2021).

שׁוֹפֵט